

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede: NABAVKA NOVIH MAŠINA I OPREME ZA UNAPREĐENJE DIGITALIZACIJE STOČARSKE POLJOPRIVREDNE PROIZVODNJE

NABAVKA NOVIH MAŠINA I OPREME ZA UNAPREĐENJE DIGITALIZACIJE
STOČARSKE POLJOPRIVREDNE PROIZVODNJE

25. jul 2019, Beograd

Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede je raspisalo javni poziv za za podnošenje zahteva za ostvarivanje prava na podsticaje za investicije u fizičku imovinu poljoprivrednog gazdinstva za nabavku novih mašina i opreme za unapređenje digitalizacije stočarske poljoprivredne proizvodnje u 2019. godini

Podsticaji iz člana 1. ovog Javnog poziva obuhvataju podsticaje za investicije u fizičku imovinu poljoprivrednog gazdinstva za nabavku novih mašina i opreme za unapređenje digitalizacije stočarske poljoprivredne proizvodnje.

Pravo na podsticaje ostvaruje lice koje je obveznik poreza na dodatu vrednost i koje je upisano u Registar poljoprivrednih gazdinstava (u daljem tekstu: Registar) i nalazi se u aktivnom

statusu, i to:

- 1) fizičko lice – nosilac komercijalnog porodičnog poljoprivrednog gazdinstva;
- 2) preduzetnik;
- 3) privredno društvo.

Zahtev za odobravanje prava na podsticaje u skladu sa ovim Javnim pozivom podnosi se u roku od 01. septembra 2019. godine do 01. marta 2020. godine.

Informacije u vezi raspisanog Javnog poziva dostupne su na telefon Info-centra Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede: 011/260-79-60 ili 011/260-79-61, kao i kontakt centra Uprave za agrarna plaćanja 011/30-20-100 ili 011/30-20-101, svakog radnog dana od 7:30 do 15:30 časova

Poznati žitelji naše opštine: BORISLAV JANKULOV, ISTORIČAR RODOM IZ SEFKERINA

BORISLAV JANKULOV, ISTORIČAR RODOM IZ SEFKERINA

Opovo,
25. jul 2019;

Nastavljamo

sa reportažama o poznatim žiteljima naše opštine. U dosadašnjim priložima imali ste prilika da se detaljnije upoznate sa radom i delom Jovana Popovića, Slavka Jovanovića, Jovana Mikića – Spartaka i Andreasa Majera, a u ovom tekstu predstavimo vam još jednog Sefkerinca dr Borislava Jankulova, značajnog istoričara i naučnika. Tekst pred vama je napisao Radovan Zubac i objavljen je na portalu NMR Info www.jasatomic.org

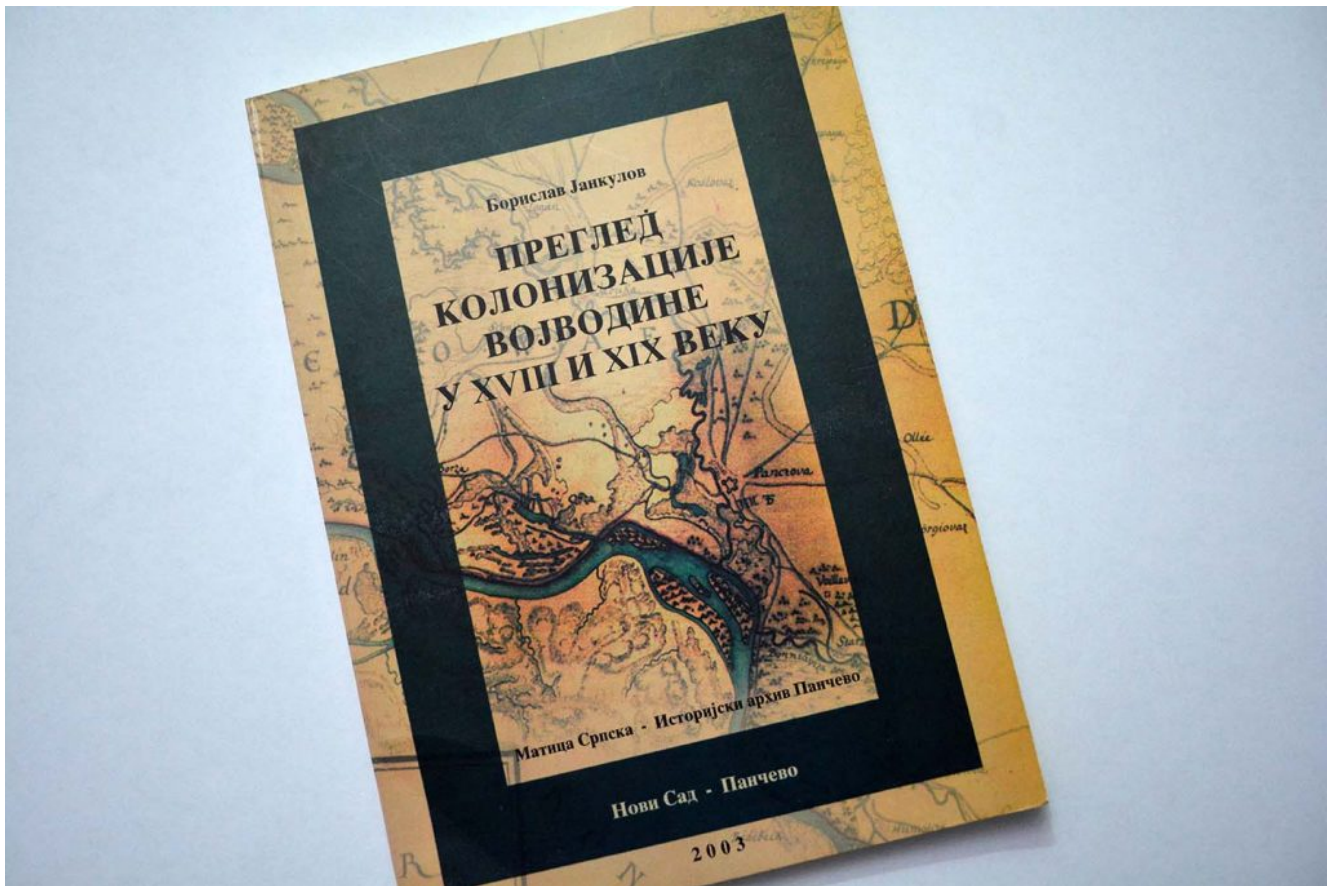

Dr Borislav Jankulov, istoričar, pedagog, arheolog i etimolog, rođen je 1878. godine u Sefkerinu kao jedno od troje dece porodice Jankulov. Svestranost ovog neumornog životnog tragaoca ogledala se i u tome što je svirao violinu, čitao poeziju, govorio četiri jezika: mađarski, nemački, latinski i starogrčki. Tokom svog života živeo je u tri države, u Austro-Ugarskoj monarhiji, u Kraljevini Jugoslaviji i na kraju u SFRJ. Međutim, gde god da je živeo on je jednako stvarao, dajući na taj način ogorman doprinos razvoju istorijske, arheološke i etimološke nauke na ovim našim prostorima. Danas bi ga možda nazvali čovekom renesanse, ali svakako da je dr Borislav Jankulov po mnogo čemu bio posebna ličnost, vredna pažnje i poštovanja. Bogata zaostavština njegovih naučnih radova kao i vrednih arheoloških iskopina krasi danas vitrine i arhive mnogih muzeja, od Pančeva, preko Beograda i Zemuna, do Zrenjanina. Sve to što je ovaj čovek ostavio iza sebe čini jedno veliko, bogato nasleđe, koje dr Borislava Jankulova definitivno svrstava u red umova koji su obeležili život na ovim našim prostorima.

Nakon završetka pančevačke gimnazije Borislav Jankulov odlazi u Budimpeštu na studije. Studira istorijske nauke na tamošnjem univerzitetu. Kao odličan student ostaje na univerzitetu, na kojem i doktorira na temu „*Duh novog veka i hrišćanstvo*“. Iz vremena kada je studirao ostala je zabeležena anegdota koja se zbilila prilikom polaganja ispita iz predmeta „Istorija Rimskog carstva“. Na ispitu je tada još nesvršeni student istorije Borislav Jankulov zatražio od profesora da na ispitna pitanja odgovara na latinskom jeziku. Profesor mu to nije dozvolio, ali je ostalo zabeleženo njegovo divljenje odvažnošću i hrabrošću koju je u sebi nosio golobradi mladić iz Banata. Po okončanju studija odlazi u vojsku, nakon čijeg odsluženja biva

postavljen za
suplenta novosadske gimnazije za školsku 1903/1904. godinu.
Međutim, rad na
novom mestu doneo mu je i sukob s pravoslavnom crkvom, zbog
čega se povlači sa
tog mesta i odlazi za suplenta u učiteljsku školu u Baji.
Radeći u Baji dr
Borislav Jankulov skreće pažnju mađarskih naučnih krugova na
sebe, pa ga
iz tog razloga vlast šalje na univerzitet u Jenu, na pohađanje
kursa iz
sociologije. S početkom Prvog svetskog rata prestaje nakratko
i naučni rad dr
Jankulova. Biva regrutovan i odlazi na ratište. Pred sam kraj
rata dr Borislav
Jankulov se vraća u Baju, gde nastavlja tamo gde su ga ratne
prilike prekinule.
Završava svoje opsežno naučno – istorijsko delo „*Borba rasa u
svetskoj istoriji*“.
Tim delom dr Borislav Jankulov je konkurisao za položaj
docenta na katedri za
istoriju budimpeštanskog univerziteta.

Nakon raspada Austro-Ugarske monarhije, a u isčekivanju da se prilike na budimpeštanskom univerzitetu srede i da Univerzitet počne da radi, dr Borislavu Jankulovu je stigao poziv od Ministarstva prosvete Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca da se prihvati položaja direktora pančevačke gimnazije. Tim pozivom novoustoličena država je jasno pokazala da se spor sa pravoslavnom crkvom ima ostaviti po strani. Novoj državi su trebali umni ljudi koji su imali šta da ponude. Dr Borislav Jankulov prihvata poziv i odlazi na ponuđeno mu mesto. Tokom rada u pančevačkoj gimnaziji nekoliko puta mu je nuđeno mesto profesora na katedri za istoriju i arheologiju na beogradskom i sarajevskom univerzitetu, ali te ponude dr Borislav Jankulov je

jednako odbijao. Odbijao ih je jer su one zahtevale političko angažovanje, što je inače bilo strano ovom uzornom čoveku i naučniku. Bavljenje politikom je u njegovim očima uvek izazivalo prezir i veliku odbojnost. To je možda razlog zbog čega dr Borislav Jankulov nikada nije uzimao učešće u političkom životu. Prosveta je bila oblast u kojoj se dr Borislav Jankulov osećao kao svoj na svome. Dobar pedagoški rad je bilo nešto što je krasilo ovog čoveka. Bio je strog, ali pravedan prema učenicima. Ukoliko bi se desilo da je posumnjao u pristrasnost nekog od nastavnika uzimao je da sam propituje učenika. U isto vreme bio je i veoma principijelna osoba, možda na momente čak i previše. Tako se, na primer, desilo se da je svojoj rođaci Desanki Jankulov, dok je ona pohađala pančevačku gimnaziju u vremenu kada je on bio na njenom čelu, kada je ušao u učionicu u kojoj je ona bila rekao: „Vi, Jankulova, da ste odmah otišli kući i skinuli te indijanske naušnice.” Ostaće takođe zabeleženo da je istu tu rođaku mesec dana pre mature izbacio iz škole, zato što mu je neko rekao da ju je video sa roditeljima u restoranu posle deset sati uveče, što je inače bilo zabranjeno učenicima. Nesrećna rođaka je i povrh bliskih rodbinskih veza sa direktorom gimnazije maturu morala da polaže privatno.

S druge strane dr Borislav Jankulov je bio izuzetno topla osoba. Umeo je da oko sebe okupi decu i omladinu i da im satima čita poeziju i objašnjava etimologiju nekih reči ili običaja, ali isto tako i da se zanima za kulturna dešavanja u gradu. I to ne samo da se zanima, već i da u njima aktivno učestvuje. Umetnost, kao jedna vrsta kompromisa čoveka sa samim sobom, svakako, nije bila strana dr Borislavu Jankulovu. Ostaće tako zapisano da je dr Borislav Jankulov 1938. godine u zgradi Magistrata, u prisustvu

velikog broja uglednih gostiju i zvaničnika, otvorio izložbu Larise Vladimirovne Baranovske, akademske slikarke koja je studirala na Petrogradskoj akademiji umetnosti, a koja je bila i pedagog i nastavnik crtanja u Rusko-srpskoj gimnaziji u Beogradu. Na toj izložbi autorka je izložila preko četrdeset svojih radova, pretežno portreta i veći broj studija-crteža. Izložba je za one prilike u Pančevu izazvala veliku pažnju, a dat joj je ogroman publicitet.

Pančevo je grad u kojem je dr Borislav Jankulov ostavio veliki trag svojim radom i angažovanjem. Svakako da je ovaj čovek imao velike zasluge za razvoj i unapređenje kulturnog života u njemu. Dr Borislav Jankulov je 1923. osnovao [Muzej grada Pančeva](#) i postao njegov prvi kustos, dok je u isto vreme on bio i inicijator osnivanja Narodnog univerziteta, Gradske biblioteke, gimnazijske đačke radionice i đačkog pevačkog hora. Dr Borislav Jankulov je, shvatajući značaj prilagođavanja novim zahtevima koje društvene prilike nalažu, takođe bio i jedan od osnivača Trgovačke akademije u gradu na Tamišu. Godine 1924. on objavljuje knjigu „Prilozi za istoriju Pančeva”, u kojoj na jedan sistematičan i studiozan način, naučnom metodom, objedinjuje sve ono što je bilo karakteristika istorijskog razvoja ovog grada. Danas ta publikacija predstavlja značajnu građu istorijskog arhiva grada Pančeva.

Godine 1961. pod
okriljem Matice srpske objavljuje i delo od izuzetnog
istorijsko-kulturnog
značaja: „*Pregled
kolonizacije Vojvodine u XVIII i XIX veku*“. Ovo njegovo delo
danas
predstavlja osnovu za izučavanje demografskih kretanja na
teritoriji Vojvodine.

Dr Borislav

Jankulov je bio u braku sa Lenkom Gađanski, koja je inače
rođena u Jaši Tomiću.

Bio je to harmoničan brak za uzor, koji je izdržao sve provere
koje jedan život

može da priredi. Rodbina dr Borislava Jankulova nije
blagonaklono gledala na to

što mu je životna izabranica bila Lenka. Smatrali su je
nedovoljno školovanom i

neobrazovanom, pa samim tim i nedoraslom da bude uz jednog
takvog čoveka kakav

je on. Smatrali su da lepota, koju je ova žena posedovala,
nije dovoljna da je

mogu prihvatiti. Međutim, on se na to nije osvrtao. Ostao je
veran svojoj ženi

do kraja. Uz njega Lenka je stekla ogromno neformalno
obrazovanje, na kojem su

joj kasnije mnogi pozavideli. Utisak koji je ostavljala na
sagovornike je bio

više nego upečatljiv, vredan svakog poštovanja i divljenja. S
druge strane

Lenka je tokom života u velikoj meri pomagala svom suprugu na
prikupljanju i

obradi naučne građe, pokazujući na taj način svima da je uvek
i na svakom mestu

bila i ostala uz svoga muža. Nažalost, dece nisu imali. Česti
dolasci u Jašu

Tomić kao i saznanje da mu se ovo mesto sviđa rezultirali su time da se nakon odlaska u penziju i s prvim vetrovima drugog svetskog rata dr Borislav Jankulov, sa suprugom mu Lenkom, stalno nastanio u Jaši Tomiću. U ovom mestu će dr Borislav Jankulov živeti do kraja života.

Ponajpre

povremeni dolasci u Jašu Tomić, a kasnije i stalan život u ovom mestu za dr

Borislava Jankulova nikako nisu bili vreme za odmor i predah. Naprotiv, dr

Borislav Jankulov je boravak i život u ovom mestu iskoristio za plodonosan

naučni rad, iskoristio ih je za obavljanje arheoloških iskopavanja na mnogim

odredištima kako u samom mestu, tako i u slivu reke Tamiš. Iskopine do kojih je

došao dr Borislav Jankulov rezultirale su pak time da je u ovom mestu osnovan

mali muzej sa bogatom arheološkom i etnološkom zbirkom. Muzejsku zbirku, između

ostalog, čine iskopine sa nalazišta iz bronzanog i gvozdеног doba koje je

pronašao dr Borislav Jankulov na Selištu, Kertesu, Mlaki, Čongradu i Modošu.

Na Grešari je pronašao neolitsko naselje. Ono što je isto tako vredno pomena

jeste to da je dr Borislav Jankulov u okolini Jaše Tomića pronašao tragove

teramarskih sojenica, koje su – valja to ovom prilikom istaći – jedine u

Vojvodini. Zapravo, to je velika humka na desnoj obali Tamiša prema selu

Šurjan. Parcela sa ovom humkom zove se Bavanište. Proučavajući

etimologiju te reči dr Borislav Jankulov je došao do zaključka da se radi o Balvaništu, ili selu na balvanima, a nasuprot njoj, na levoj obali Tamiša, nalazi se Selište, kao uspomena na nekadašnje naselje. Kada je krenuo dalje u svojim iskopavanjima dr Borislav Jankulov je došao do jedne velike krivine reke Tamiš, koja je kod meštana bila poznatija kao veliki vir. Tu je dr Borislav Jankulov našao prethodno pomenute balvane u vodi. Isto tako dr Borislav Jankulov je obavljao iskopavanja i u Janjinom budžaku, gde je naišao na u lesu poređana stara ognjišta. U produžetku, duž obale Tamiša, dr Borislav Jankulov je prilikom iskopavanja naišao i na ljudske kosture. U iskopavanjima koje je sproveo u samom selu, dr Borislav Jankulov je nailazio i na brojne tragove Kelta, Tračana i Slovena, ali isto tako i na predmete rimsko-provincijalne kulture. Najveći broj vrednih iskopina do kojih je dr Borislav Jankulov svojim arheološkim iskopavanjima došao danas se nalaze u Muzeju grada Pančeva. Isto tako dobar deo eksponata nalazi se i u Narodnom muzeju grada Zrenjanina, kao i u Muzeju u Zemunu. Jedan ne tako mali deo pronađenih arheoloških eksponata se danas nalazi i u spomen-sobi, koja je uređena kao stalna postavka, a koja se nalazi u Domu kulture u Jaša Tomiću. Pomenuta spomen-soba je otvorena osamdesetih godina prošlog veka, s izrazitom željom da se obezbedi trajno

rešenje za muzejsku zbirku koju je ovom mestu ostavio dr Borislav Jankulov.

Danas spomen-soba nije stalno otvorena, već se ona otvara sporadično, s vremena na vreme, u zavisnosti od potreba.

Dr Borislav

Jankulov je doživeo duboku starost. Umro je 17. aprila 1969. godine u Jaši

Tomiću, gde je i sahranjen. Međutim, spomenika ovom čoveku-istočniku nema! Ono

što se zna jeste to da je sahranjen pored žene Lenke, po rečima meštana u

grobnicu porodice Gađanski. S obzirom da nisu imali dece nije bilo onoga ko bi

njemu spomenik podigao, ili bar postavio spomen obeležje. Bez tog obeležja,

izgubila se i poslednja karika ovozemaljskog postojanja ovog čoveka. Ostala su

samo sećanja, a sećanja vremenom blede dok ne nestanu.

Sudbina. Kuću u kojoj je

živeo i radio ostavio je Mesnoj zajednici Jaša Tomić, sa željom da se u njoj

otvori zavičajni muzej. Ta kuća i dalje stoji, ali u njoj nije otvoren

zavičajni muzej, mada je to bila želja dr Borislava Jankulova.

Danas je ta kuća

u vlasništvu nekog drugog. Ono što je jedino ostalo na toj kući, kao trag

sećanja na ovog velikog istoričara i naučnika, jeste spomen-ploča na na kojoj

piše: „Zavičajni muzej Dr Borislava Jankulova i žene mu Lenke Gađanski“. To je

sve.

Radovan
Zubac